

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 631/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżeń, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	M. I.	Czyny opisane w pkt. 1,2 i 3 wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>1. W dniu 05 maja 2019 r. około godz. 02.50. funkcjonariusze policji z KP J. sierż. szab. W. J. (1) i st. asp. A. G. (1) z polecenia oficera dyżurnego KP J. udali się do miejscowości D. na ul. (...) gdzie miało dojść do awantury domowej. W rozmowie z zawiadamiającą K. I. funkcjonariusze policji ustalili iż jej matka oskarżona M. I. znajdująca się pod wpływem alkoholu zachowuje się naganie zakłócaj spokój jej oraz jej ojcu J. Ł. . Podczas interwencji oskarżona M. I. zachowywała się wulgarnie i agresywnie oraz groziła córce i mężowi że ich zabije i wyrzuci z domu . K. I. i J. Ł. stwierdzili iż nie czują się pokrzywdzeni tymi groźbami , chcą jednak by oskarżona M. I. się uspokoiła i położyła się spać . Jednak oskarżona M. I. mimo próśb policjantów by zachowywał się zgodnie z prawem w dalszym ciągu była wulgarna i agresywna , dlatego policjanci podjęli decyzję o przewiezieniu jej do (...) w L. w celu wytrzeźwienia , gdyż w pobliżu jej miejsca zamieszkania nie mieszkała żadna osoba która przyjęła by oskarżoną do momentu jak wytrzeźwieje .</p> <p>2. Oskarżona M. I. została przewieziona przez sierż. szab. W. J. (2) i</p>	<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonej M. I. (k. 35 i k. 110- 111), zeznania świadków: W. J. (2) (k. 15-16 , k. 139) , A. G. (1) (k. 21-22 , k. 139) , częściowo zeznania świadka K. I. (k. 149), oraz dokumentów w postaci : notatki urzędowej (k. 13)</p> <p>częściowo wyjaśnienia oskarżonej M. I. (k. 35 i k. 110- 111), zeznania świadków: W. J. (2) (k. 15- 16 , k. 139) i A. G. (1) (k. 21-22 , k. 139) oraz dokumentów w postaci : notatki urzędowej (k. 13), protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości (k. 10) , świadectwa wzorcowania (k. 11) .</p> <p>częściowo wyjaśnienia oskarżonej M. I. (k. 35 i k. 110- 111), zeznania świadków: W. J. (2) (k. 15-16 , k. 139) i A. G. (1) (k. 21-22 , k. 139) , P. B. (k. 3-4 , k. 112-113) i B. G. (k. 160) oraz dokumentów w postaci : notatki urzędowej (k. 1 i k. 13), protokołu zatrzymani (k. 7-8), płyty z zapisem monitoringu z pomieszczeń (...) w L. (k. 52) , protokołu oględzin płyty z zapisem monitoringu z pomieszczeń (...) w L. (k. 62- 63) .</p>		
--	---	--	--

st. asp. A. G. (1) do KPP w L. gdzie została przebadana na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu I badanie w dniu 05 maja 2019 r. godz. 4:44 - 0,63 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu , II badanie w dniu 05 maja 2019 r. godz. 4:47 - 0,67 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu . Następnie oskarżona M. I. została przewieziona przez sierż. szab. W. J. (2) i st. asp. A. G. (1) do przychodni lekarskiej przy ul. (...) w L. celem przeprowadzenia badania lekarskiego przed osadzeniem w (...) . Podczas badania lekarskiego oskarżona M. I. zaczęła zachowywać się wulgarnie wobec pielęgniarek i lekarza przeprowadzającego badanie wyzywając iż od „ k.... i pisowskich ch...” . Podczas transportu do KPP w L. w oskarżonej M. I. narastała frustracja oraz agresja i wyzywała ona sierż. szab. W. J. (2) i st. asp. A. G. (1) podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych słowami wulgarnymi nazywając ich „pisowskimi ch... i policyjnych k...” .

3. Wobec agresywnego zachowania oskarżonej M. I. została ona przy użyciu chwytów obezwładniających doprowadzona przez sierż. szab. W. J. (2) i st. asp. A. G. (1) do pomieszczeń

(...) w L. które są monitorowane przez kamery . Podczas pobytu w pomieszczeniu (...) oskarżona M. I. w dalszym ciągu zachowywała się agresywnie i wulgarnie i wyzywała sierż. szab. W. J. (2) i st. asp. A. G. (1) oraz przebywającego w pomieszczeniu (...) asp. sztab. P. B. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych słowami wulgarnymi nazywając ich „pisowskimi ch...”. W trakcie oczekiwania na przybycie policjantki która miała dokonać kontroli oskarżonej pod kątem posiadania przedmiotów niebezpiecznych oskarżona zachowywała się agresywnie zrywała się z krzesła i podbiegała do asp. sztab. P. B. gestykulując iż mówiąc do niego „ty pisowski ch... odp... się ode mnie” . Po przybyciu do (...) asp. szab. B. G. udała się ona z oskarżoną do pomieszczenia depozytu które nie jest monitorowane w celu dokonania kontroli oskarżonej pod kątem posiadania przedmiotów niebezpiecznych. Oskarżona M. I. w dalszym ciągu była jednak agresywna i odmówiła poddania się kontroli . Wobec faktu iż asp. szab. B. G. obwiała się agresywnego zachowania oskarżonej poprosiła o asystę przy tej czynności

przez do asp. sztab. P. B. . Gdy asp. sztab. P. B. i asp. sztab. B. G. weszli do pomieszczenia depozytowego oskarżona M. I. zerwała się z krzesła i podbiegła do asp. sztab. P. B. trzykrotnie kopiąc go w lewą nogę w celu zmuszenia go do zaniechania prawnej czynności służbowej w postaci doprowadzenia do pomieszczenia (...) L.. Wobec faktu iż oskarżona M. I. próbowała w dalszym ciągu bić pięściami i kopać asp. sztab. P. B. ten użył wobec niej chwytów obezwładniających i położył ją na podłodze . Następnie wspólnie z przybyłym na pomoc st. asp. A. G. (1) doprowadzili oni oskarżoną przy użyciu chwytów obezwładniających do pokoju dla osób zatrzymanych nr 5. Po osadzeniu w tym pokoju oskarżona M. I. uderzała rękami i nogami w drzwi tego pokoju grożąc asp. sztab. P. B. „iż go załatwi i zwolni go z pracy” w celu zmuszenia go do zaniechania prawnej czynności służbowej w postaci doprowadzenia do pomieszczenia (...) L. co zostało zarejestrowane przez kamerę monitoringu .

0.1. 1.2.Fakty uznane za nieudowodnione

Lp.

Oskarżony

Czyn przypisany oskarżonemu

		(ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	M. I.	Czyny z pkt. 1 i 2 wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1. Fakt iż oskarżona M. I. nie naruszyła w dniu 05 maja 2019 r. w KPP w L. nietykalności cielesnej asp. sztab. P. B. poprzez trzykrotne kopnięcie w lewą nogę.</p> <p>2. Fakt iż oskarżona M. I. w dniu 05 maja 2019 r. w KPP w L. nie stosowała przemoc w postaci kopania oraz nie stosowała gróźb bezprawnych w celu zmuszenia funkcjonariusza Policji asp. sztab. P. B. podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych do zaniechania prawnej czynności służbowej w postaci doprowadzenia do pomieszczenia (...) L..</p> <p>3. Fakt iż oskarżona M. I. w dniu 05 maja 2019 r. nie zachowywała się agresywnie , wulgarnie i nie groziła córce i mężowi że ich zabije i wyrzuci z domu oraz że nie doszło do awantury między oskarżoną a jej córką i mężem .</p>	<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonej M. I. (k. 35 i k. 110- 111),</p> <p>częściowo wyjaśnienia oskarżonej M. I. (k. 35 i k. 110- 111),</p> <p>częściowo zeznania świadka K. I. (k. 149).</p>		

2. OCena DOWODÓW			
o.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1,2,3,	częściowo wyjaśnienia oskarżonej M. I., zeznania świadków: W. J. (3) A. G. (1)- skiego, P. B., B. G. , częściowo zeznania świadka K. I., dokumnty wskane przy faktach 1,2,3 w pkt. 1.1.	Sąd dał wiarę wyjaśnienia oskarżonej M. I. (k. 35 i k. 110- 111) w zakresie jakim w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem przyznał się do popełnienia czynu z art. 226 § 1 k.k. z pkt. 3 zarzutów i w swoich wyjaśnieniach wskazała co było powodem jej zatrzymania w dniu 05 maja 2019 r. oraz że znieważyła słowami wulgarnymi W. J. (2) , A. G. (1) i P. B. podczas i w związku z wykonywaniem przez nich obowiązków służbowych . Na wiarę zasługuje również ta część wyjaśnień oskarżonej M. I. złożonych w postępowaniu przygotowawczym w których przyznała iż mogła kopnąć P. B. . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonej M. I. są jasne , dokładne , spójne , logiczne i korespondujące z zebrany w sprawie materiałem dowodowym dotyczącym faktów które zostały uznane przez Sąd za udowodnione zwłaszcza z zeznaniami świadków : W. J. (2) (k. 15-16 , k. 139) , A. G. (1) (k. 21-22 ,	

k. 139) , P. B. (k. 3-4 , k. 112-113) i B. G. (k. 160) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę i dokumentami wskazanymi przy faktach 1,2,3 w pkt. 1.1. .

Sąd dał w całości wiarę zeznaniom świadków : W. J. (2) (k. 15-16 , k. 139) , A. G. (1) (k. 21-22 , k. 139) , P. B. (k. 3-4 , k. 112-113) i B. G. (k. 160) jako jasnym , dokładnym , spójnym , logicznym i korespondującym z zebrany w sprawie materiałem dowodowym dotyczącym faktów które zostały uznane przez Sąd za udowodnione . Z zeznań tych świadków wynika w jaki sposób zachowywała się oskarżona M. I. w pomieszczeniach (...) w L.. Świadczenie ci wskazali jakimi słowami oskarżoną znieważyla obecnych w (...) policjantów oraz jakich okolicznościach doszło do naruszenia nietykalności cielesnej P. B. i w jaki sposób oskarżona chciała zmusić P. B. do zaniechania prawnej czynności służbowej w postaci doprowadzenia do pomieszczenia (...) L.. Należy wskazać iż zeznania tych świadków w tym zakresie ściśle korespondują z dowodem w postaci protokołu oględzin płyty z zapisem monitoringu z pomieszczeń (...) w L. (k. 62- 63). Ponadto z zeznań świadków W. J. (2) (k. 15-16 , k. 139) i A. G. (1) (k.

21-22 , k. 139) wynika jaki był powód przewiezienia oskarżonej do (...) w L. do wytrzeźwienia z jej domu w D. ul. (...) i jak oskarżona zachowywała się podczas badania lekarskiego i podczas przewożenia jej do KPP w L. .

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka K. I. (k. 149) w niewielkiej części w której ten świadek stwierdził iż to ona wezwała na interwencje policję i przyznała że jej matka podczas tej interwencji zachowywała się wulgarnie . W tym zakresie zeznania te są jasne , dokładne , spójne , logiczne i korespondujące z zebrany w sprawie materiałem dowodowym dotyczącym faktów które zostały uznane przez Sąd za udowodnione .

Autentyczność i wiarygodność tych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia . Dokumenty powyższe zostały w większości sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego

		powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach .	
o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1,2,3 z pkt. 1.2.	częściowo wyjaśnienia oskarżonej M. I., częściowo zeznania świadka K. I.	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej M. I. (k. 96 i k. 148-149) w zakresie jakim nie przyznała się do popełnienia czynu z art. 222 § 1 k.k. opisanego w pkt. 1 zarzutów i czynu z art. 224 § 2 k.k. opisanego w pkt. 2 zarzutów oraz opisała jakie było zachowanie policjantów wobec niej w pomieszczeniach (...) w L. . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonej M. I. są nie jasne , nielogiczne , wewnętrznie sprzeczne i mają na celu uwolnienia go od odpowiedzialności za popełniony czyn . Na wstępie należy zauważyć iż w swoich wyjaśnieniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym oskarżona M. I. przyznała iż mogła kopnąć P. B. (k.	

35). Ponadto wyjaśnień oskarżonej w w/w zakresie nie potwierdzają nie tylko zeznania świadków W. J. (2) (k. 15-16 , k. 139), A. G. (1) (k. 21-22 , k. 139), P. B. (k. 3-4 , k. 112-113) i B. G. (k. 160), ale przede wszystkim dowody w postaci płyty z zapisem monitoringu z pomieszczeń (...) w L. (k. 52) , protokołu oględzin płyty z zapisem monitoringu z pomieszczeń (...) w L. (k. 62- 63) . Na zapisie z monitoringu widać zachowanie oskarżonej M. I. w pomieszczeniach (...) w L. i zapis ten nie potwierdził jej wersji wydarzeń opisanej przez nią w jej wyjaśnieniach w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary . Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonej M. I. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka K. I. (k. 149) córki oskarżonej M. I. w części w której ta opisała dlaczego wezwała w dniu 05 maja 2019 r. na interwencję patrol policji oraz wskazał iż jej matka nie zachowała się wtedy agresywnie i nie groziła jej i jej ojcu . Należy wskazać iż świadek K. I. nie była w stanie wyjaśnić dlaczego skoro jej matka nie wyzywała i nie groziła jej i ojcu to dlaczego wezwała na

		interwencji patrol policji. Należy wskazać iż zeznań świadków W. J. (2) (k. 15-16 , k. 139) i A. G. (1) (k. 21-22 , k. 139) wynika kategorycznie iż podczas interwencji oskarżona M. I. zachowywała się wulgarnie i agresywnie oraz groziła córce i mężowi że ich zabije i wyrzuci z domu. Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość zeznań świadka K. I. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1,2,3	M. I.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Czyn z pkt. 1 wyroku . Przepis art. 222 § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto, narusza nietykalność cielesną funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Rodzajowym przedmiotem ochrony art. 222 § 1 k.k.			

jest prawidłowa i niezakłócona działalność organów państwowych i samorządu terytorialnego oraz ich funkcjonariuszy. Ochrona ta obejmuje organy i instytucje należące do władz ustawodawczych, wykonawczych i wymiaru sprawiedliwości. Przepis art. 222 § 1 k.k. penalizuje naruszenie nietykalności cielesnej funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Jest to typ kwalifikowany w stosunku do określonego w art. 217 k.k. przestępstwa naruszenia nietykalności człowieka, przy czym zaostrenie odpowiedzialności następuje ze względu na związek naruszenia nietykalności funkcjonariusza z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych. Należy zauważyć iż przepis artykuł 217 § 1 k.k. określa odpowiedzialność karną za przestępstwo naruszenia nietykalności cielesnej człowieka. W jego opisie ustawodawca eksponuje uderzenie, przez co należy rozumieć każde gwałtowne działanie skierowane na ciało człowieka (zadanie ciosu, kopnięcie, szarpanie za włosy itp.), a ponadto wskazuje na naruszenie nietykalności w inny sposób (np. oplucie, oblanie nieczystościami).

Przestępstwo z art. 217 § 1 k.k. ma charakter materialny, przy czym przez skutek należy rozumieć naruszenie integralności cielesnej, które wiąże się z uczuciem przykrości, bólu, poniżenia, a może także pozostawić nieznaczne ślady na ciele (sińce, zadrapania lub obrzęk). W razie spowodowania uszczerbku na zdrowiu określonego w art. 156 k.k. lub 157 k.k. (ciężki, średni i lekki uszczerbek), odpowiedzialność za naruszenie nietykalności cielesnej jest wyłączona w myśl zasady konsumpcji. Strona podmiotowa przestępstwa naruszenia nietykalności cielesnej polega na umyślności w obu jej formach, tj. zamiaru bezpośredniego lub ewentualnego. (za Komentarz do art.217 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks Karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.) .

W powyżej sprawie oskarżona M. I. zrealizowała wszystkie znamiona czynu z art. 222 § 1 k.k.. opisanego w pkt. 1 zarzutów , albowiem W dniu 5 maja 2019 r. w L., woj. (...), przy ul. (...) w Komendzie Powiatowej Policji naruszyła nietykalność cielesną funkcjonariusza Policji asp. szt. P. B., poprzez trzykrotne kopnięcie w lewą nogę asp. sztab.

P. B. podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Należy zauważyć że czas pełnienia obowiązków nie jest określony godzinami pracy, lecz pełnieniem zadań. Dlatego wypełnia znamiona omawianego czynu przez naruszenie nietykalności funkcjonariusza publicznego wykonującego zadania po upływie godzin urzędowania. Istnieje domniemanie, że funkcjonariusz przebywający w instytucji, w której jest zatrudniony, pełni obowiązki służbowe (za Komentarz do art. 222 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] M. Mozgawa (red.), M. Budyn-Kulik, P. Kozłowska-Kalisz, M. Kulik, Kodeks Karny. Komentarz praktyczny, Oficyna, 2007, II wyd.). Oskarżona obejmowała swoją świadomością, iż jej działanie skierowane jest przeciwko funkcjonariuszowi publicznemu jakim jest policjant zgodnie z treścią art. 115 § 13 pkt. 7 k.k. oraz że ma ono związek z pełnieniem przez funkcjonariusza obowiązków służbowych. Należy wskazać iż w swoich wyjaśnieniach związanych w postępowaniu przygotowawczym oskarżona M. I. przyznała

iż mogła kopnąć P. B. (k. 35).

Czyn z pkt. 2 wyroku .

Przepis art. 224 § 2 k.k. stanowi iż karze podlega , kto stosuje przemoc lub groźbę bezprawną w celu zmuszenia funkcjonariusza publicznego albo osoby do pomocy mu przybranej do przedsięwzięcia lub zaniechania prawnej czynności służbowej. W art. 224 § 2 k.k. ustawodawca penalizuje stosowanie przemocy lub groźby bezprawnej wobec funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej w celu zmuszenia do przedsięwzięcia lub zaniechania prawnej czynności służbowej. Przemoc polegać może nie tylko na agresji skierowanej na ciało funkcjonariusza (np. zaatakowanie niebezpiecznym przedmiotem, wykręcenie rąk, obezwładnienie). Może ona być stosowana także wobec osoby bliskiej (np. przemoc wobec żony lub dziecka funkcjonariusza) albo zostać wywarta poprzez oddziaływanie na rzeczy - aby w ten sposób przeciwdziałać czynności funkcjonariusza (np. barykadowanie drzwi, unieruchomienie pojazdu służbowego itp.). Ze względu na znamiona użycia przemocy lub

groźby bezprawnej wobec funkcjonariusza albo osoby przybranej mu do pomocy - przestępstwo z art. 224 § 2 k.k. stanowi typ szczególny w stosunku do ogólnego przestępstwa zmuszania, co prowadzi do eliminacji art. 191 § 1 k.k. w myśl zasady specjalności. Karalności na podstawie art. 224 § 2 k.k. nie podlega stosowanie tzw. biernego oporu. Nie jest więc przestępstwem położenie się na ziemi przez osobę, którą funkcjonariusz policji chce ująć i zatrzymać, czy odmowa wydania poszukiwanego przedmiotu. Charakter biernego oporu ma także tzw. siedząca demonstracja, nawet gdy jej uczestnicy, trzymając się za ręce, utrudniają w ten sposób usunięcie z miejsca demonstracji. (za Komentarz do art. 224 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks Karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.).

W powyżej sprawie oskarżona M. I. zrealizowała wszystkie znamiona czynu z art. 224 § 2 k.k. w opisanego w pkt. 2 wyroku , albowiem w dniu 5 maja 2019 r. w L., woj. (...), przy ul. (...) w Komendzie Powiatowej Policji stosując przemoc w postaci kopania oraz groźbę bezprawną w postaci wypowiedzianych do pokrzywdzonego słów „iż

go załatwi i zwolni go z pracy” zmuszała funkcjonariusza Policji asp. sztab. P. B. podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych do zaniechania prawnej czynności służbowej w postaci doprowadzenia do pomieszczenia (...) L.. Oskarżona obejmowała swoją świadomością, iż jej działanie skierowane jest przeciwko funkcjonariuszowi publicznemu jakim jest policjant zgodnie z treścią art. 115 § 13 pkt. 7 k.k. oraz że ma ono związek z pełnieniem przez funkcjonariusza obowiązków służbowych. Należy ponownie wskazać iż w swoich wyjaśnieniach związanych w postępowaniu przygotowawczym oskarżona M. I. przyznała iż mogła kopnąć P. B. (k. 35).

Czyn z pkt. 3 wyroku .

Przepis art. 226 § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto, znieważa funkcjonariusza publicznego lub osobę do pomocy mu przybraną, podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Rodzajowym przedmiotem ochrony we wskazanym przepisie jest prawidłowa i niezakłócona działalność organów państwowych i samorządu terytorialnego oraz ich funkcjonariuszy.

Ochrona ta obejmuje organy i instytucje należące do władz ustawodawczych, wykonawczych i wymiaru sprawiedliwości.

Określone w art. 226 § 1 k.k.

przestępstwo znieważenia funkcjonariusza

publicznego albo osoby

do pomocy mu przybranej

podczas lub w związku

z pełnieniem obowiązków

służbowych jest typem

szczególnym

(kwalifikowanym) w

stosunku do przestępstwa

znieważenia człowieka

(art. 216 k.k.). Zaostrzenie

karalności wiąże się z tym,

iż omawiane przestępstwo

godzi nie tylko w godność

osobistą funkcjonariusza,

lecz pośrednio także w

poszanowanie

reprezentowanej przez

niego instytucji. Użytemu

w art. 226 § 1

k.k. określeniu „znieważa”

należy nadawać taką

samą treść, jak przy

wykładni ogólnego typu

przestępstwa znieważenia.

Jeżeli zniewaga wiąże

się z naruszeniem

nietykalności cielesnej

(np. oplucie, popychanie,

oblanie wodą itp.), czyn

wymaga kumulatywnej

kwalifikacji na podstawie

art. 226 § 1 k.k. w

zw. z art. 222 § 1

k.k. . (za Komentarz

do art. 226 kodeksu

karnego (Dz.U.97.88.553),

[w:] A. Marek, Kodeks

karny. Komentarz, LEX,

2007, wyd. IV.).

W powyższej sprawie oskarżona M. I. wypełniła wszystkie znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 226 § 1 k.k. odnośnie czynu wskazanego w pkt. 3 wyroku . Oskarżona M. I. w dniu 5 maja 2019 r. w L., woj. (...), przy ul. (...) w Komendzie Powiatowej Policji w L. znieważyla funkcjonariuszy Policji asp. szt. P. B., asp. sztab. A. G. (2) i sierż. sztab. W. J. (2) podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, poprzez wyzywanie ich słowami wulgarnymi. Oskarżona obejmowała swoją świadomością, iż jej działanie skierowane jest przeciwko funkcjonariuszowi publicznemu jakim jest policjant zgodnie z treścią art. 115 § 13 pkt. 7 k.k. oraz że ma ono związek z pełnieniem przez funkcjonariusza obowiązków służbowych . Znieważenie przez oskarżonego funkcjonariuszy Policji jak to zostało wskazane wyżej polegało na tym że oskarżona wyzywała sierż. sztab. W. J. (2) , st. asp. A. G. (1) i asp. sztab. P. B. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych słowami wulgarnymi nazywając ich „pisowskimi ch... i policyjnych k...” . Zniewagi te miały charakter bezpośredni, gdyż następowały w obecności

pokrzywdzonych i był do nich bezpośrednio skierowane .
 Niewątpliwym jest iż słowa wulgarne których użył oskarżony w stosunku do sierż. szab. W. J. (2) , st. asp. A. G. (1) i asp. sztab. P. B. miały charakter znieważający, mając na uwadze dominujące w społeczeństwie oceny i normy obyczajowe. Należy również zauważyć iż zniewaga niewątpliwie jest przestępstwem formalnym. Do jego dokonania nie jest bowiem wymagany żaden konkretny skutek, w szczególności by adresat znieważającej wypowiedzi poczuł się dotknięty w swej godności. Należy wskazać iż oskarżona M. I. przyznała się do popełnienia tego czynu (k. 35 i k. 148).

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	-----	-----
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach			

warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			

#	3.5. Uniewinnienie	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			

4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. I.	1,2,3,4	1,2,3,	Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżoną czynów opisanych w pkt. 1, 2, i 3 wyroku przejawiający się w charakterze naruszonego

			<p>przez oskarżoną dobra oraz okoliczności działania oskarżonej . Oskarżona naruszył bowiem dobro chronione prawem jakim jest dobro chronione prawem jakim jest prawidłowa i niezakłócona działalność organów państwowych i samorządu terytorialnego oraz ich funkcjonariuszy. Za okoliczność obciążającą Sąd uznał również fakt , iż oskarżona była karana (k. 154) . Sąd nie stwierdził istnienia żadnych okoliczności łagodzących wobec oskarżonej M. I. . Orzeczona wobec oskarżonej M. I. w pkt. 4 wyroku łączna kara grzywny 250 stawek dziennych określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonej funkcję wychowawczą i powstrzymać ją w przyszłości od popełnienia podobnych czynów.</p>
<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>

----	-----	-----	-----
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosowa ł określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			

1.7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
5 6	<p>Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa-Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz radcy prawnego M. D. kwotę 826,56 zł (osiemset dwadzieścia sześć złotych pięćdziesiąt pięć groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżoną M. I. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu.</p> <p>Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżoną M. I. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów</p>		

	sądowych biorąc pod uwagę jej dochody.	
8. 1Podpis		